

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/76/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2618200827
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Behranová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2618200827.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Behranovej a sudcov JUDr. Antona Jačeka a Mgr. Michala Novotného, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: L. F., narodená XX.XX.XXXX, bytom ako matka, v konaní zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, so sídlom Vajanského 17, 905 30 Senica, dieťa rodičov - matka: K. F., narodená XX.XX.XXXX, bytom U. X, XXX XX L., zastúpená JUDr. Editou Lehockou, advokátkou so sídlom Štúrova 1267, 908 41 Šaštín - Stráže, otec: N. I., narodený XX.XX.XXXX, bytom T. XXX, XXX XX T. o návrhu matky na zvýšenie výživného na maloletú L. a na medzičasom plnoletú L. F., narodenú XX.XX.XXXX, zastúpenú JUDr. Editou Lehockou, advokátkou so sídlom Štúrova 1267, 908 41 Šaštín - Stráže, o odvolaní matky a L. F. proti rozsudku Okresného súdu Senica č. k. 7P/18/2018-90 zo dňa 12. júna 2018, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd p o t v r d z u j e rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., II. pokiaľ sa týka výživného za obdobie od 05.04.2018 do 31.08.2019.

II. Odvolací súd m e n í rozsudok súdu prvej inštancie za obdobie od 01.09.2019 tak, že zvyšuje vyživovaciu povinnosť otca na L. F., nar. XX.XX.XXXX, zo sumy 140 eur mesačne na sumu 210 eur mesačne vždy k 15. dňu v mesiaci vopred k jej rukám, a na maloletú L., nar. XX.XX.XXXX, zo sumy 110 eur mesačne na sumu 160 eur mesačne vždy k 15. dňu v mesiaci vopred k rukám matky.

III. Týmto rozhodnutím sa m e n í rozsudok Okresného súdu Senica č. k. 10P/7/2015-145, zo dňa 24.09.2015 v časti výživného otca na L. a L. F..

IV. Nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 01.09.2019 do 31.01.2020 na L. vo výške 200 eur a na L. vo výške 100 eur je otec povinný splácať v splátkach po 30 eur na L. a 15 eur na maloletú L., spolu s bežným výživným.

V. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom, napadnutým odvolaním, súd prvej inštancie zmenil rozsudok Okresného súdu Senica č. k. 10P/7/2015-145 zo dňa 24.09.2015 v časti výživného otca na v tom čase maloletú L. F. a maloletú L. F. tak, že vyživovaciu povinnosť otca na L. F. zvýšil zo sumy 140 eur mesačne na sumu 170 eur mesačne a na maloletú L. F. zo sumy 110 eur mesačne na sumu 140 eur mesačne s účinnosťou od 05.04.2018. Otcovi uložil povinnosť zaplatiť matke nedoplatok na zročnom výživnom za čas od 05.04.2018 do 31.05.2018 v sume 55 eur na L. F. a v sume 55 eur na maloletú L. F. do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá na náhradu trov konania nárok.

1.1. Vecne svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil zistením, že o vyživovacej povinnosti otca voči deťom bolo naposledy rozhodnuté rozsudkom zo dňa 24.09.2015 č. k. 10P/7/2015 - 145, ktorým súd schválil rodičovskú dohodu, ktorou sa otec detí zaviazal platiť zvýšené výživné na v tom čase maloletú L. v sume 140 eur mesačne a na maloletú L. v sume 110 eur mesačne s účinnosťou od 18.03.2015. Matka bola v tom čase samostatne zárobkovo činnou osobou s čistým príjmom zo živnosti vo výške 6.900 eur za rok 2014. Iné vyživovacie povinnosti nemala. Otec bol zamestnaný v spoločnosti M. - G., s.r.o. F. a dosahoval priemerný mesačný čistý príjem vo výške 422,90 eura a priemerné mesačné diéty vo výške 1.212,13 eura. Otec mal vyživovacie povinnosti aj k maloletej W. I., nar. XX.XX.XXXX a k maloletému E. I., nar. XX.XX.XXXX, s matkou ktorých - U. N., nar. XX.XX.XXXX, žije v partnerskom vzťahu v spoločnej domácnosti. U. N. bola v tom čase poberateľkou rodičovského príspevku.

1.2. Súd prvej inštancie ďalej pri svojom rozhodovaní vychádzal zo zistenia, že matka je zamestnaná v spoločnosti C.C.S., s.r.o., Prešov s čistou mzdou vo výške 705,99 eura mesačne. Vyživovaciú povinnosť mala len k v tom čase maloletej L. a maloletej L., na ktoré poberá prídavky. L. bola žiačkou bilingválneho gymnázia v F., na ktorom študovala v anglickom jazyku, absolvovala kurz v Anglicku, za ktorý jej matka zaplatila 1.138 eur. Ďalšie výdavky matky na L. predstavovali mesačne sumu cca 406 eur (učebnice, ZRPŠ, školské výlety, lyžiarsky výcvik, tanečný kurz pre stredné školy - „venček“, strava v škole, karta ISIC, električka, kredit na telefón, strava mimo školu, ošatenie, hygienické potreby, okuliare, poistenie a šetrenie na vysokoškolské štúdium, bezlaktózová strava). Maloletej L. bol diagnostikovaný syndróm ADD, stráca pozornosť, rýchlo sa unaví, je pre ňu výhodnejšie navštevovať Spojenú školu pre deti so zdravotným znevýhodnením v F., kde má individuálny prístup a tempo vzdelávania je pomalšie. Mesačné náklady na maloletú L. matka uviedla vo výške cca 252 eur (ZRPŠ, škola v prírode, školský časopis, triedny fond, zošity, pracovný zošit, ostatné školské pomôcky, strava v škole, školský klub, hygienické potreby, strava mimo školu, ošatenie, kredit na telefón, okuliare, poistenie a šetrenie). Obidve deti matka vozí do F. do školy, čím má zvýšené náklady na naftu v sume 250 eur mesačne a za prenájom nebytového priestoru platí 114,87 eura mesačne. Matka býva s deťmi v spoločnej domácnosti so svojou matkou v dvojgeneračnom dome, s nákladmi na domácnosť a bývanie vo výške cca 624 eur (záloha na plyn, záloha na elektrinu, stočné, vodné, odpady a miestne dane, strava). Matka jej prispieva na spoločnú domácnosť sumou 250 eur z dôchodku vo výške 450 eur.

1.3. Otec maloletých v čase rozhodovania súdu prvej inštancie bol zamestnancom firmy F. J., J. XX, XXXXX O. s príjmom podľa pracovnej zmluvy zo dňa 16.04.2018 vo výške 2.250 eur brutto, pracoval ako šofér kamiónu s čistým mesačným príjmom vo výške 1.530 eur, pretože platí odvody a daň vo výške 720 eur. Otec detí nevlastní žiadnu nehnuteľnosť, býva v spoločnej domácnosti s U. N. v jej rodinnom dome. Otec má vyživovaciú povinnosť aj k maloletej W. I., nar. XX.XX.XXXX a maloletému E. I., nar. XX.XX.XXXX. Náklady na bývanie otec uviedol v sume 110 eur mesačne, spláca hypotéku vo výške 163 eur mesačne, pričom dlžníkom je U. N. (je dlhodobo nezamestnaná), na oblečenie a obuv mesačne vynaloží 100 eur, na hygienické potreby 50 eur, lieky a vitamíny ho mesačne stoja 20 eur, spláca úver z pôžičky v sume 12.000 eur v splátkach po 211,53 eura mesačne. Pôžičku si otec zobral na zakúpenie motorového vozidla potrebného k dochádzaniu za prácou do Nemecka, odkiaľ si vyzdvihne kamión a odtiaľ ide na pracovnú cestu. Domov dochádza raz za mesiac a cesta ho stojí 300 eur za pohonné hmoty. Platí si poisťku pre výkon povolania v sume 22 eur, úrazové poistenie 42 eur mesačne, za mobil platí 100 eur mesačne a zákonnú poisťku za vozidlo platí 111 eur ročne, čo mesačne predstavuje čiastku 9,25 eura.

1.4. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie dospel k záveru o čiastočnej dôvodnosti návrhu na zvýšenie výživného vzhľadom na zmenu pomerov, ktorá nastala na strane detí aj na strane rodičov. Súd zobral do úvahy skutočnosť, že v čase ostatnej úpravy výšky výživného mala v tom čase maloletá L. 15 rokov a L. 7 rokov, obidve boli žiačkami ZŠ, v čase rozhodovania súdom prvej inštancie išlo v prípade L. o stredoškolačku na bilingválnom gymnázium vo veku 17 rokov a 10 mesiacov a maloletá L. je síce stále žiačkou základnej školy, ale chodí na L. na Y. ulici v F. a je vo veku 10 rokov a 2 mesiace. Z uvedeného súd vyvodil, že postup maloletých do nových škôl so sebou nepochybne prinieslo nárast finančných nákladov, ktoré matka musí vynakladať na ich aktuálne potreby. Otec platí na obe deti stále rovnaké bežné výživné určené v roku 2015, inak sa o tieto deti žiadnym intenzívnejším spôsobom nezaujíma, nekontaktuje ich. Je nevyhnutné, aby sa na zvýšených nákladoch podieľal aj otec detí, súd však nemohol zvýšiť výživné otcovi podľa návrhu matky na sumu 320 eur mesačne na (v tom čase) maloletú L. a na sumu 220 eur mesačne na maloletú L., pretože z preukázaného čistého príjmu otca vo

výške cca 1.530 eur mesačne takéto výživné určiť nemožno, keď otec navyše má ďalšie dve vyživovacie povinnosti, a to k maloletej W. I. a maloletemu E. I.. Tento príjem otca nespochybnila ani matka detí, netvrdila, že by mal mať otec príjem podstatne vyšší, ba naopak, sama uviedla vo svojej výpovedi na pojednávaní, že podľa jej vedomosti príjem otca predstavuje čiastku 1.600 až 1.700 eur, výšku príjmu otca súd preto vyhodnotil ako nie spornú medzi účastníkmi. Zvýšil výživné otcovi o 30 eur mesačne na každé z maloletých detí, takéto výživné zodpovedá ich opodstatneným potrebám. Ak matka síce z nižšieho príjmu 705,99 eura, avšak nemá žiadne ďalšie vyživovacie povinnosti, prispeje sumou 100 eur mesačne na každé dieťa, spolu s rodinnými prídavkami vo výške 23,68 eura mesačne, budú mať maloleté deti k dispozícii len pre vlastnú potrebu L. sumu 293,68 eura mesačne (170 eur od otca, 100 eur od matky, 23,68 eura prídavky), a maloletá L. sumu 263,65 eura mesačne (140 eura od otca, 100 eur od matky, 23,68 eura prídavky), ktorá suma zodpovedá ich veku a potrebám. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že je v možnostiach a schopnostiach otca platiť len takto zvýšené výživné vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a najmä na to, že má ďalšie dve vyživovacie povinnosti. Súd prvej inštancie uviedol, že v čase ostatného rozhodovania o výživnom v roku 2015 matka mala čistý príjem zo živnosti vo výške 6.900 eur za rok 2014, čo mesačne predstavovalo sumu 575 eur. V súčasnosti sa jej príjem zvýšil na sumu 705,99 eura. Iné vyživovacie povinnosti nemala a nemá. Otec ako vodič dosahoval priemerný mesačný čistý príjem vo výške 422,90 eura a priemerné mesačné diéty vo výške 1.212,13 eura, pribudli mu dve vyživovacie povinnosti. Terajší príjem otca v rovnakej pracovnej pozícii sa podstatne nezmenil a predstavuje sumu 1.530 eur, súd mal však preukázané, že tento príjem dosahuje pri vynaložení značného úsilia, keď prácu nastupuje v Nemecku a domov dochádza jedenkrát za mesiac, pričom musí vynaložiť okrem fyzickej námahy tiež finančné náklady na pohonné hmoty vo výške cca 300 eur.

1.5. Za čas od 05.04.2018 do 31.05.2018 otcovi vznikol nedoplatok na zročnom výživnom na maloletú L. a L. v sume 55 eur na každé dieťa a nedoplatok je otec povinný matke zaplatiť do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Určenú lehotu súd považuje za primeranú s poukazom na výšku nedoplatku.

1.6. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil aplikáciou ustanovení § 62 ods. 1, 2, § 78 ods. 1, 3 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v ďalšom texte "Zákon o rodine").

1.7. O náhrade trov konania účastníkov rozhodol súd prvej inštancie podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (v ďalšom texte „C. m. p.“), podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

2. Proti uvedenému rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie matka v tom čase maloletých oboch detí, k odvolaniu sa pripojila L., ktorá v priebehu odvolacieho konania dosiahla plnoletosť.

2.1. Matka svoje odvolanie odôvodnila tým, že súd prvej inštancie dospel na základe dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam. Poukázala na skutočnosť, že podaným návrhom sa domáhala zvýšenia výživného na maloleté deti: v čase podania návrhu na maloletú L. zo sumy 140 eur na sumu 320 eur mesačne a na L. zo sumy 110 eur mesačne na sumu 220 eur mesačne. Svoj návrh odôvodnila podstatnými zmenami na strane oboch maloletých detí, keď L. začala navštevovať bilingválne gymnázium v F. a L. pre jej pretrvávajúce špeciálne pedagogické problémy začala navštevovať spojenú školu pre deti so zdravotným znevýhodnením v F.. Obe deti majú zdravotné problémy. Matka uviedla, že sa prispôbila potrebám detí a zmenila zamestnanie, kde poberá čistú mzdu 705,99 eura.

2.2. Matka ďalej dôvodila tým, že súd prvej inštancie pri zisťovaní platových pomerov otca nevykonal dokazovanie v celom rozsahu, pretože nežiadal od otca predloženie jeho mesačných príjmov za posledných 12 kalendárnych mesiacov. Otec takéto potvrdenie súdu nepredložil. Jediný dôkaz o mesačnom zárobku, ktorý otec predložil bola pracovná zmluva zo dňa 16.04.2018 v nemeckom jazyku. Pracovná zmluva nebola súdu predložená spolu s úradným prekladom do slovenského jazyka, súd teda pri rozhodovaní nemal vedomosť o obsahu pracovnej zmluvy, nemohol ju v konaní preskúmať, ani ju správne vyhodnotiť. Takýto nekompletne predložený dôkaz je nepreskúmateľný a nemôže byť podkladom pre rozhodnutie súdu. Z dôvodu, že zmluva nebola úradne preložená do slovenského jazyka, súd nemal ako zistiť tú skutočnosť, že otcovi sú do mesačnej mzdy zarátavané i paušály na stravu - diéty, deklarované v § 4 pracovnej zmluvy, a to v sume 12 eur denne v dobe neprítomnosti v trvalom bydlisku

zamestnanca 8-24 hodín a 24 eur denne v čase neprítomnosti v trvalom bydlisku zamestnanca dlhšej ako 24 hodín. Z toho vyplýva, že ak vykonáva prácu v Nemecku 28 dní, je otec neprítomný v trvalom bydlisku na Slovensku a výška diét môže činiť až čiastku 700 eur netto. Súd sa výškou mesačných diét, ktoré zamestnávateľ zamestnancovi mesačne prispieva vôbec nezaoberal a pritom sa pravdepodobne jedná o nie zanedbateľnú čiastku, ktorú zamestnávateľ zamestnancovi k hrubej mzde vypláca. Súd pri určovaní výšky výživného na maloleté deti nemal k dispozícii celkový mesačný príjem otca. Súd sa uspokojil s vyjadrením právneho zástupcu otca o tom, že mesačný príjem otca je 1.530 eur netto a odvody otca sú 720 eur mesačne. O týchto tvrdeniach však súd nemal predložený žiadny dôkaz. Keďže je zamestnávateľom otca spoločnosť sídliaca v Nemecku súd nemal ako zistiť, či sú odvody skutočne vo výške 720 eur mesačne. Otec je v zmysle uzatvorenej pracovnej zmluvy zamestnaný od 16.04.2018, pojednávanie vo veci samej sa uskutočnilo dňa 12.06.2018, je teda zrejmé, že už v čase pojednávania mal otec vyplatenú mzdu za mesiac máj 2018 a alikvótnu časť za mesiac apríl 2018. V priebehu dokazovania súdu nebol predložený žiadny dôkaz o skutočnej výške mesačnej mzdy otca. Matka naopak súdu predložila potvrdenie zamestnávateľa o výške mesačnej mzdy za ostatných 12 mesiacov.

2.3. K majetkovým pomerom otca matka uviedla, že otec síce nie je vlastníkom rodinného domu, v ktorom s U. N. je v spoločnej domácnosti, avšak tento rodinný dom bol v jeho výlučnom vlastníctve ešte v roku 2015, kedy bola naposledy upravovaná vyživovacia povinnosť otca voči maloletým L. a L.. Otec sa následne pravdepodobne zámerne zbavil svojho nehnuteľného majetku a vlastníctvo previedol na jeho súčasnú partnerku. Predložené potvrdenie o tom, že U. N. je vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie na úrade práce ešte neznamená, že nemá žiadny príjem, nakoľko súčasná právna legislatíva umožňuje zamestnávanie i uchádzačov evidovaných v evidencii formou uzatvorenia dohody o vykonaní práce. Na pojednávaní právna zástupkyňa otca uviedla, že otec okrem výdavkov mesačne spláca hypotéku v sume 163 eur, ktorej dlžníkom je U. N., v záverečnej reči však právna zástupkyňa otca rozporovala tvrdenie matky o tom, že by otec platil mesačnú splátku hypotéky za tento rodinný dom s tým, že rodinný dom sa nachádza vo výlučnom vlastníctve priateľky otca a aj ona uhradza splátku hypotéky. Tvrdenia právnej zástupkyne otca sa v priebehu konania od seba zásadne líšia a javia sa ako nedôveryhodné, je teda na zamyslenie, či neboli súdu niektoré dôkazy nepredložené, nakoľko ak teda p. N. spláca hypotéku za svoj dom a je vedená ako dlžník v úverovej zmluve, nemohla a nemôže byť dlhodobo bez mesačného príjmu a nemohla by byť s ňou ako dlžníkom uzatvorená zmluva o úvere.

2.4. Matka zdôraznila, že prvoradou povinnosťou každého rodiča je na výživu svojho nezaopatreného dieťaťa nielen prispievať, ale ho riadne užiť, a to aj na svoj vlastný úkor. Chce pre deti zabezpečiť maximálnu starostlivosť, pričom otec sa o deti žiadnym spôsobom nezaujíma, nekontaktuje sa s deťmi, neposiela im žiadne darčeky, deti z manželského zväzku pre neho akoby vôbec neexistovali a nemá o ne žiadny opravdivý záujem. Všetka ťarcha starostlivosti, výživy a výchovy detí je na matke.

2.5. Má za to, že prvoinštančný súd vykonaným dokazovaním prišiel k nesprávnemu skutkovému záveru, a navrhla odvolaciemu súdu, aby rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil späť na ďalšie konanie.

3. Otec vo svojom vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje s právnymi závermi súdu uvedenými v napadnutom rozsudku, rozsudok považuje za správny a spravodlivý a zároveň aj za dostatočne odôvodnený. Stotožňuje sa so závermi, že zmena pomerov na strane maloletých detí nastala, a to už len s prihliadnutím na uplynutie času, ktoré nastalo od ostatnej právnej úpravy týkajúcej sa určenia výšky výživného z roku 2015, a teda uznáva, že je tu dôvod na zvýšenie výživného. Nie však v takej výške akú žiadala matka.

3.1. Čo sa týka zmeny pomerov na jeho strane, majetkové pomery a schopnosti a možnosti sa u neho výrazne nezmenili, jeho príjem je približne stále rovnaký. Zásadná zmena pomerov u otca ale nastala iba najmä z dôvodu, že v porovnaní s časom kedy súd rozhodoval naposledy o určení výživného pre maloleté deti, boli aj jeho ďalšie dve maloleté deti, W. I. a E. I. mladšie, a aj u nich, a to s prihliadnutím na uplynutie času, došlo k nárastu nákladov na ich výživu. Zdôraznil, že má dokopy štyri vyživovacie povinnosti, naproti čomu matka, tiež rodič povinný z výživy maloletých detí, má iba dve vyživovacie povinnosti, a na túto skutočnosť bolo potrebné pri určení výživného na mal. deti v rámci predmetného súdneho konania prihliadnúť, čo aj súd urobil.

3.2. Podľa otca bolo v konaní preukázané, že jeho mesačný príjem predstavuje sumu vo výške 1.530 eur. S názorom matky, že súd prvej inštancie nedostatočne vykonal dokazovanie ohľadom ustálenia príjmu otca, sa nedá súhlasiť, pretože výška otcovho príjmu je zjavná a vyplýva z jeho pracovnej zmluvy. Zároveň tak ako aj uviedol súd v rámci odôvodnenia rozsudku, matka ani na súdnom pojednávaní nerozporovala výšku príjmu otca. Ak matka teraz v odvolaní tvrdí, že pracovná zmluva nebola úradne preložená do slovenského jazyka, táto skutočnosť nespôsobuje neúplné vykonanie dokazovania, vykonanie takéhoto dôkazu by bolo nadbytočné, vzhľadom na to, že z textu samotnej pracovnej zmluvy vyplýva otcov príjem a ten v konaní nebol sporný. Poukázal na ustálenú rozhodovaciu prax súdov Slovenskej republiky v prípadoch týkajúcich sa určenia výšky výživného a uviedol, že pri čistom mesačnom príjme vo výške 1.530 eur, pričom má dokopy štyri vyživovacie povinnosti, by na každé zo svojich maloletých detí mal prispievať približne v rozmedzí 77 eur až 115 eur. Vzhľadom na majetkové pomery, schopnosti a možnosti otca a zároveň vzhľadom na odôvodnené potreby maloletých detí, je otec toho názoru, že už výživné na L. v sume vo výške 170 eur mesačne a na mal. L. v sume vo výške 110 eur mesačne, na ktoré ho zaviazal súd je vysoko nad rámec jeho možností a schopností. Vzhľadom na skutočné potreby L. a maloletej L. takéto výživné musí postačovať a podľa názoru otca aj postačuje na ich výživu.

3.3. Čo sa týka jeho majetkových pomerov, podľa otca bolo v konaní preukázané, že nevlastní žiadnu nehnuteľnosť a býva v rodinnom dome nachádzajúcom sa vo výlučnom vlastníctve U. N.. Nesúhlasí s tým, že by sa mal zámerne zbaviť svojho majetku tým, že previedol nehnuteľnosť na U. N.. Zároveň uviedol, že je pravdou, že prispieva svojej priateľke každý mesiac pomernou časťou na bývanie, avšak popiera, že by platil za svoju priateľku mesačnú splátku hypotéky, ktorá je viazaná na kúpu predmetného rodinného domu. Výslovne poprel tvrdenia matky o tom, že by o deti pochádzajúce z manželstva nemal záujem, je pravdou, že je s nimi v obmedzenom osobnom kontakte, to však predovšetkým z dôvodu, že pracuje v zahraničí a pokiaľ je doma v obci T., tá je vzdialená takmer 500 km od L., kde deti bývajú a z tohto dôvodu nie je v jeho možnostiach byť s nimi tak často ako by si predstavoval. Najmä finančné možnosti mu nedovoľujú pravidelne cestovať za deťmi, zároveň má otec ďalšie dve maloleté deti, W. a E. a nie je dosť dobre možné, aby otec trávil so všetkými štyrmi deťmi rovnaký čas.

3.4. Podľa otca od poslednej úpravy nedošlo k takej výraznej zmene pomerov, a to či už na jeho strane ako rodiča povinného z výživy, či na strane maloletých detí, ktorá by odôvodňovala takéto výživné. Napokon dodal, že výživné na deti spolu v sume vo výške 540 eur, by bolo pre otca doslova likvidačné. a to popri jeho príjme a popri skutočnosti, že je jeho povinnosťou vyživovať dokopy štyri maloleté deti.

3.5. Otec navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

4. Matka v replike k vyjadreniu otca uviedla, že sa v celom rozsahu pridrižiava svojich odvolacích dôvodov, pričom má za to, že otec mal v rámci dokazovania predložiť súdu úradný preklad pracovnej zmluvy, nakoľko z nemeckého textu pracovnej zmluvy vyplýva príjem otca v sume 2.250 eur. V žiadnej časti pracovnej zmluvy nie je uvedené, že by mal otec príjem 1.530 eur tak ako to tvrdí. Zároveň matka uviedla, že ako vodič kamiónu má otec nárok na ďalšie príplatky, ktorému pravdepodobne zamestnávateľ vypláca a s ktorými sa súd prvej inštancie v rámci dokazovania nezaoberal a nechal ich pri stanovení výšky výživného do úvahy.

4.1. Matka navrhla odvolaciemu súdu aby doplnil dokazovanie o predloženie úradne preloženej pracovnej zmluvy otca do slovenského jazyka, originálov a úradne preložených výplatných pásov otca za obdobie od apríla 2018 doteraz, teda za obdobie kedy začal otec vykonávať prácu pre nemeckého zamestnávateľa, originálov potvrdení o vyplatení mesačných diét zamestnávateľom otcovi spolu s úradným prekladom a predloženie listinných dôkazov, úradne preložených do slovenského jazyka z ktorých vyplývala výška mesačných odvodov a daní otca v sume 720 eur. Tieto dôkazy na súde prvej inštancie vykonané neboli, pričom tieto listinné dôkazy významnou mierou prispievajú k zisteniu skutočného čistého mesačného príjmu otca. Zopakovala, že v priebehu konania dostatočným spôsobom preukázala oprávnenosť podania návrhu na zvýšenie výživného, zmenu pomerov na strane oboch detí, a preto navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil späť na ďalšie konanie.

5. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu matky písomne nevyjadril.

6. L. F., ktorá v priebehu odvolacieho konania dosiahla plnoletosť sa pripojila k odvolaniu matky voči napadnutému rozsudku, pričom sa v celom rozsahu stotožnila s vyjadreniami, argumentmi a návrhmi na vykonanie dokazovania, ktorý vo svojom odvolaní ako i vo svojej replike zo dňa 18.02.2019 uviedla jej matka. Vo svojom vyjadrení ďalej uviedla, že otec jej tak raz za 3 mesiace zatelefonoje, ale iným spôsobom okrem platenia výživného sa o ňu nezaujíma. Od septembra 2019 do júna 2021 nastupuje na dvojročné maturitné štúdium na britskej strednej škole. Na školné za jeden školský rok v sume 9.462,48 eura otec neprispel žiadnou čiastkou. L. si školné v sume 5.410,78 eura uhradila z poistenia, ktoré poistenie jej ako maloletej založila a uhradila matka. Zvyšok školného a letenky jej uhradila matka a prispela aj sestra matky. Na základe vyššie uvedeného navrhla odvolaciemu súdu, aby rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil späť na ďalšie konanie.

7. Otec sa k vyjadreniu L. F. písomne nevyjadril.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 2 C.m.p. a § 34 zák. č. 160/2015 Civilný sporový poriadok, v ďalšom texte „C. s. p.“) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - matka v tom čase maloletých detí, k odvolaniu sa pripojila aj L. F., ktorá počas odvolacieho konania nadobudla plnoletosť (§ 359 a § 362 ods. 1 C. s. p. a § 7 ods. 1 C. m. p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 C. s. p.), postupom podľa § 385 ods. 1, v spojení s § 383 C. s. p. keď vzhľadom k potrebe doplnenia dokazovania (§68 C. m. p.) nariadil vo veci pojednávanie, a po doplnení dokazovania výsluchom rodičov a predloženými listinnými dôkazmi dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné čiastočne potvrdiť a čiastočne zmeniť. Odvolací súd pritom nebol viazaný rozsahom odvolania v časti týkajúcej sa maloletej L., pretože ide o konanie, ktoré možno začať aj bez návrhu (§ 65 C. m. p.), odvolacími dôvodmi nebol viazaný ani v časti týkajúcej sa maloletej L. F. ani v časti týkajúcej sa L. F. (§ 66 C. m. p.).

9. Podľa § 387 ods. 1 C. s. p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Podľa § 388 C. s. p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

11. Predmetom konania na súde prvej inštancie bol návrh matky na zvýšenie výživného na vtedy maloletú L. zo sumy 140 eur na sumu 320 eur mesačne a na maloletú L. zo sumy 110 eur na sumu 220 eur mesačne. Súd tomuto návrhu vyhovel čiastočne, keď zistil, že pomery na strane maloletých detí a ich rodičov sa zmenili do tej miery, že je dôvodné zvýšiť výživné s účinnosťou od 05.04.2018 (doručený návrh matky na zvýšenie výživného). Za odôvodnené potrebám detí a schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom otca považoval platenie výživného otcom v sume 170 eur na vtedy maloletú L. a 140 eur na maloletú L.. Nedoplatok na zročnom výživnom v sume 55 eur na každé dieťa je otec povinný matke zaplatiť do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

12. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie najmä vo výroku, ktorým zvýšil vyživovaciu povinnosť otca, keď matka vo svojom odvolaní argumentovala najmä tým, že zárobok otca je vyšší ako uvádzal v priebehu konania.

13. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že je potrebné doplniť dokazovanie o zistenie zárobku otca, nariadil preto pojednávanie, na ktorom vypočul oboch rodičov a oboznámil sa s pracovnou zmluvou otca zo dňa 12.10.2018, mzdovými listami za január až september 2019 a prehľadom bankových transakcií v Slovenskej sporiteľni od 01.01.2018 do 08.11.2019.

14. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

15. Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

16. Podľa § 121 C. m. p., rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

17. Podľa § 78 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery (ods. 1). Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov (ods. 3).

18. Podľa § 62 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť (ods. 1). Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (ods. 2). Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť (ods. 4). Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (ods. 5).

19. Odvolací súd predovšetkým poukazuje na ustálenú súdnu prax korešpondujúcu s platnou právnou úpravou, podľa ktorej pre určenie, odkedy sa mení skoršie súdne rozhodnutie o výživnom pre maloleté dieťa (zvýšenie, zníženie, zrušenie), nie je rozhodujúce, kedy bol podaný návrh na začatie konania o novú úpravu výživného alebo kedy bolo vydané uznesenie o začatí takého konania, prípadne, ku ktorému dňu navrhli zmenu skoršieho súdneho rozhodnutia účastníci konania, ale len to, kedy došlo ku zmene pomerov (Rozhodnutie R 54/1969). Pre posúdenie predpokladov na zmenu právoplatného rozsudku o výživnom musí byť preukázaný záver, že došlo k zmene pomerov a že v dôsledku toho treba zmeniť aj výšku výživného. Nepostačí len úvaha o tom, že doterajšie výživné je primerané. Inak by totiž išlo o nepripustnú reparáciu právoplatného súdneho rozhodnutia (R 27/1974). Pri rozhodovaní o zmene výšky výživného sa za rozhodný pokladá pre skúmanie zmeny pomerov stav v čase vyhlásenia (vydania) rozhodnutia o úprave výživného (Zo Stanoviska občianskoprávného a obchodného kolégia Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 14. apríla 2010 vo veciach starostlivosti o maloleté deti v súvislosti s rozhodovaním o rozvode manželstva). Za zmenu pomerov v zmysle citovaného zákonného ustanovenia pritom treba považovať podstatnú zmenu pomerov, či už na strane detí alebo rodičov. Úlohou súdov pri rozhodovaní o zmene výživného je preto zistiť, či a v akom smere došlo k zmene pomerov od ostatného rozhodnutia o výživnom a v prípade kladného zistenia túto zmenu premietnuť do výšky výživného. Pokiaľ ide o výšku výživného, vychádzajúc z citovaných ustanovení § 62 Zákona o rodine, súd pri určovaní výživného berie zreteľ na odôvodnené potreby detí, ako aj na zárobkové možnosti a schopnosti a majetkové pomery oboch rodičov.

20. Z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie vyplynulo, že o vyživovacej povinnosti povinného otca k oprávneným deťom - L. a L. bolo naposledy rozhodnuté rozsudkom zo dňa 24.09.2015 č. k. 10P/7/2015 - 145. V čase tohto rozhodnutia bola v tom čase maloletá L. bola žiačkou 9. ročníka základnej školy v Y. a maloletá L.iačkou 1. ročníka základnej školy v Y.. Matka bola samostatne zárobkovo činnou osobou s čistým príjmom zo živnosti vo výške 6.900 eur (priemerne mesačne 575 eur) za rok 2014. Iné vyživovacie povinnosti nemala. Otec bol zamestnaný v spoločnosti M., s.r.o. F. s priemerným mesačným čistým príjmom vo výške 422,90 eura a priemernými mesačnými diétami vo výške 1.212,13 eura (teda spolu 1.635,03 eura). V tom čase mal otec vyživovacie povinnosti aj k maloletej W. I., nar. XX.XX.XXXX a k maloletemu E. I., nar. XX.XX.XXXX. Otec žil s matkou mladších detí v partnerskom vzťahu v spoločnej domácnosti. Po takto zistenom skutočnom stave súd schválil rodičovskú dohodu, ktorou sa otec detí zaviazal platiť výživné na v tom čase maloleťu L. v sume 140 eur mesačne a na maloleťu L. v sume 110 eur mesačne s účinnosťou od 18.03.2015. Súd prvej inštancie na základe návrhu matky na zvýšenie výživného zo dňa 05.04.2018 skúmal, či od uvedeného rozhodnutia prišlo k takej výraznej zmene pomerov na strane rodičov i detí, že je dôvodné zvýšiť výživné. Z obsahu spisu vyplynulo, že medzi účastníkmi nebolo sporné, že k zmene pomerov došlo, bolo potrebné zistiť aká výrazná je táto zmena, a teda v akej miere sa má prejaviť vo výške výživného. Súd prvej inštancie zistil, že matka v čase jeho rozhodovania pracovala v spoločnosti Z., s.r.o., T. s čistou mzdou vo výške 705,99 eura mesačne. Vyživovaciu povinnosť mala len k v tom čase maloletej L. a maloletej L., na ktoré poberá prídavky. L. bola žiačkou bilingválneho gymnázia v F., na ktorom študovala v anglickom jazyku, absolvovala kurz v Anglicku, za ktorý jej matka zaplatila 1.138 eur. Ďalšie výdavky matky na L. predstavovali mesačne sumu cca 406 eur (učebnice, ZRPŠ, školské výlety, lyžiarsky výcvik, tanečný kurz pre stredné školy - „venček“, strava v škole, karta ISIC, električenka, kredit na telefón, strava mimo školu, ošatenie,

hygienické potreby, okuliare, poistenie so sporením na vysokoškolské štúdium, bezlaktózová strava). Maloletej L. bol diagnostikovaný syndróm ADD, stráca pozornosť, rýchlo sa unaví, je pre ňu výhodnejšie navštevovať L. v F., kde má individuálny prístup a tempo vzdelávania je pomalšie. Mesačné náklady na maloletú L. matka uviedla vo výške cca 252 eur (ZRPŠ, škola v prírode, školský časopis, triedny fond, zošity, pracovný zošit, ostatné školské pomôcky, strava v škole, školský klub, hygienické potreby, strava mimo školu, ošatenie, kredit na telefón, okuliare, poistenie a šetrenie). Obidve deti matka vozila do F. do školy, čím mala zvýšené náklady na naftu v sume 250 eur mesačne a za prenájom nebytového priestoru platila 114,87 eura mesačne. Matka býva s deťmi v spoločnej domácnosti so svojou matkou v dvojgeneračnom dome, s nákladmi na domácnosť a bývanie vo výške cca 624 eur (záloha na plyn, záloha na elektrinu, stočné, vodné, odpady a miestne dane, strava). Matka jej prispieva na spoločnú domácnosť sumou 250 eur z dôchodku vo výške 450 eur.

21. Otec maloletých v čase rozhodovania súdu prvej inštancie bol zamestnancom firmy F. J., J. XX, XXXXX O. s príjmom podľa pracovnej zmluvy zo dňa 16.04.2018 vo výške 2.250 eur brutto, pracoval ako šofér kamiónu s čistým mesačným príjmom vo výške 1.530 eur (platil odvody vo výške 720 eur). Otec detí nevlastní žiadnu nehnuteľnosť, býva v spoločnej domácnosti s matkou mladších detí - U. N. v jej rodinnom dome. Otec má vyživovaciu povinnosť aj k maloletej W. I., nar. XX.XX.XXXX a maloletému E. I., nar. XX.XX.XXXX. Náklady na bývanie otec uviedol v sume 110 eur mesačne, spláca hypotéku vo výške 163 eur mesačne, na oblečenie a obuv mesačne vynaloží 100 eur, na hygienické potreby 50 eur, lieky a vitamíny ho mesačne stoja 20 eur, spláca úver z pôžičky v sume 12.000 eur v splátkach po 211,53 eura mesačne. Pôžičku si otec zobral na zakúpenie motorového vozidla potrebného k dochádzaniu za prácou do Nemecka, odkiaľ si vyzdvihne kamión a odtiaľ ide na pracovnú cestu. Domov dochádza raz za mesiac a cesta ho stojí 300 eur za pohonné hmoty. Platí si poisťku pre výkon povolania v sume 22 eur, úrazové poistenie 42 eur mesačne, za mobil platí 100 eur mesačne a zákonnú poisťku za vozidlo platí 111 eur ročne, čo mesačne predstavuje čiastku 9,25 eura.

22. Z dokazovania doplneného na pojednávaní pred odvolacím súdom odvolací súd zistil, že otec pracoval od 13.02.2018 do 16.04.2018 v spoločnosti Y., s.r.o. so sídlom v F., v tomto období dosahoval priemerný čistý mesačný príjem zo zamestnania v sume 1.497 eur. Od 16.04.2018 pracoval v spoločnosti F. J., so sídlom J. XX, XXXXX O. v Nemecku a za apríl a máj 2018 mu bola vyplatená priemerná čistá mesačná mzda v sume 1.578 eur.

23. Odvolací súd s prihliadnutím k zisteným skutočnostiam dospel súhlasne so súdom prvej inštancie k záveru, že od ostatnej úpravy došlo k takej podstatnej zmene pomerov na strane L. a L., ktorá (tiež s ohľadom na zistené pomery u otca) odôvodňuje zvýšenie výživného. Odvolací súd sa stotožnil aj s tými závermi súdu prvej inštancie, že prechod L. na bilingválne gymnázium do F. (od školského roku 2016/2017 a maloletej L. na L. na Y. ulici v F. so sebou priniesol zvýšené náklady, ktoré bolo potrebné premietnuť do zvýšenia výživného u každého dieťaťa o 30 eur.

24. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že na zvýšenie výživného vo väčšom rozsahu - ako žiadala matka - neboli hmotnoprávne podmienky. Pomery či už vtedy maloletej L. alebo maloletej L. sa v období od ostatného rozhodovania súdu v septembri 2015 ku dňu rozhodnutia súdu prvej inštancie v júni 2018 nezmenili tak výrazne, aby odôvodňovali zvýšenie výživného zo sumy 140 eur na 320 eur na L. a zo sumy 110 eur na 220 eur na L.. Príjem otca fakticky zostal na tej istej úrovni ako v čase predchádzajúceho zvýšenia výživného a príjem matky sa zvýšil. Otec má pritom vyživovaciu povinnosť k dvom deťom narodeným zo vzťahu s U. N., ktoré tiež vyrástli a zvýšili sa tým náklady na ich výživu a výchovu. Je potrebné pritom poukázať na skutočnosť, že vyživovaciu povinnosť voči deťom majú obaja rodičia, teda aj matka, i keď sa prihliada na jej osobnú starostlivosť o deti.

25. K odvolacej námietke matky, podľa ktorej súd prvej inštancie nedostatočne zisťoval skutočný čistý mesačný príjem otca, odvolací súd uvádza nasledovné: Z obsahu zápisnice z pojednávania pred súdom prvej inštancie zo dňa 12. júna 2018 vyplýva, že matka v rámci svojho výsluchu uviedla, že podľa jej vedomostí príjem otca predstavuje 1.600 -1.700 eur. Otec na pojednávaní prítomný nebol jeho právna zástupkyňa sa k príjmu otca vyjadrila tak, že ako šofér kamiónu má zárobok v hrubom 2.250 eur mesačne, odvody a daň vo výške 720 eur, teda jeho čistý mesačný príjem predstavuje 1.530 eur. Matka uvedenú skutočnosť nepoprela, z jej vyjadrení nevyplývala spornosť tvrdeného príjmu otca. Doplnenie dokazovania nenavrholo. Napriek tomu, že v zmysle ustanovenia § 35 C. m. p. je súd povinný zistiť skutočný stav vecí, čl. 12 C. m. p. zaväzuje súd, aby konal hospodárne a bez zbytočného a

neprimeraného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb. Súd prvej inštancie preto postupoval správne ak v situácii, keď sa tvrdenie matky o príjme otca a vyjadrenie jeho právnej zástupkyne o tejto skutočnosti významne nerozhádzali, aplikoval ustanovenie § 37 C. m. p. a osvojil si tieto skutkové tvrdenia, pretože nemal pochybnosti o ich pravdivosti. Odvolací súd dodáva, že úmysel súdu, ktorý sledoval čo najrýchlejšie prejednanie a rozhodnutie veci (čl. 12 C. m. p.) je zrejmý z toho, že na uvedenom pojednávaní bol vyhlásený rozsudok.

26. S poukazom na uvedenú argumentáciu odvolací súd v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil rozsudok prvej inštancie v časti týkajúcej sa výživného za obdobie od 05.04.2018 do 31.08.2019.

27. Doplneným dokazovaním odvolací súd ďalej zistil, že otec pracoval v spoločnosti BTS GmbH, so sídlom Gartenweg 18, 24647 Wasbek v Nemecku až do októbra 2018, pričom za odpracované obdobie za apríl až september 2018 mu bola vyplatená priemerná mesačná mzda v sume 1.880 eur. Na základe pracovnej zmluvy uzatvorenej dňa 12.10.2018 so spoločnosťou Eurogaume Lux Sa otec pracuje od októbra 2018 v tejto spoločnosti a dosiahol podľa výplatných pásov za obdobie január až september 2019 priemernú čistú mesačnú mzdu vo výške 1.848 eur.

28. Odvolací súd ďalej zistil, že matke bol v marci 2019 ukončený pracovný pomer so spoločnosťou C.C.S. s.r.o. Prešov z dôvodu nadbytočnosti, keď tento zamestnávateľ redukoval svoje podnikateľské aktivity. Od apríla 2019 je matka zamestnaná v spoločnosti Profi express s.r.o. so sídlom v Bratislave, kde dosiahla priemernú mzdu 430 eur.

29. V priebehu odvolacieho konania sa zmenili pomery na strane L. F., ktorá dňa 22.08.2018 dosiahla plnoletosť, najmä však od septembra 2019 začala študovať na dvojročnom maturitnom štúdiu na strednej škole Highbury College v meste Portsmouth vo Veľkej Británii. Školné na jeden rok je vo výške 9.462,48 eur, ktoré v sume 5.410,78 eur uhradila z poistenia uzavretého matkou, zvyšok školného a letenky uhradila matka a matkina sestra, otec neprispel žiadnou sumou.

30. S poukazom na ustanovenie § 388 C. s. p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil za obdobie od 01. septembra 2019, pretože od tohto obdobia sa v prípade L. F. výrazne zmenili pomery, keď začala študovať na strednej škole vo Veľkej Británii. Odvolací súd ustálil, že uvedené štúdium je jej na prospech, študovala bilingválne gymnázium v anglickom jazyku, z obsahu spisu vyplynulo, že je nadaná, má talent na jazyky, prehĺbenie jej vzdelania maturitným štúdiom na strednej škole vo Veľkej Británii môže zlepšiť jej vyhladky na kvalitné vysokoškolské štúdium a tým lepšie uplatnenie po ukončení štúdia v praxi. Odvolací súd tak dospel k záveru, že túto zmenu je potrebné premietnuť do výživného zvýšeného na sumu 210 eur aj s prihliadnutím na príjem otca a jeho pomery, ktoré umožňujú platenie takéhoto výživného. K uvedenému odvolací súd dodáva, že zo Zákona o rodine však nemožno vyvodiť povinnosť rodiča poskytovať okrem mesačného výživného ešte ďalší jednorazový príspevok na úhradu nákladov, ktoré boli a sú spojené s týmto štúdiom, pretože na zmenu výživného je možné aplikovať len ustanovenie § 78 Zákona o rodine (R 5/1991).

31. Za zmenu pomerov na strane maloletej L. súd považoval tú skutočnosť, že od odvolaním napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie uplynul viac ako rok a pol, odvolací súd preto prihliadol na skutočnosť, že maloletá L. v priebehu odvolacieho konania dosiahla pubertálny vek s nástupom ktorého C. aj jej odôvodnené potreby, premietnuté do nákladov na výživu, pričom odvolací súd prihliadol aj na vývoj životných nákladov, ktoré sú v zmysle valorizačnej klauzuly, zakotvenej v citovanom § 78 ods. 3 Zákona o rodine objektívnou okolnosťou, ktorá sama osebe môže odôvodniť zmenu výšky výživného. V prípade maloletej L. odvolací súd dospel k záveru, že podobne ako konštatoval v prípade L., aj tu pomery otca umožňujú zvýšenie výživného, ktoré odvolací súd priznal od 01. septembra 2019 zo sumy 110 eur na sumu 160 eur, teda oproti rozhodnutiu súdu prvej inštancie viac o 20 eur. Zvýšené výživné práve od uvedeného dňa priznal odvolací súd z dôvodu, že s nástupom dieťaťa do školy vždy vzrastú jeho odôvodnené potreby a s tým spojené náklady, v preskúmvanej veci je od septembra 2019 zrejmý aj nárast príjmu otca (ako vyplynulo z predloženého prehľadu príjmu na bankovom účte).

32. Záverom odvolací súd konštatuje, že suma zvýšeného výživného je primeraná odôvodneným potrebám maloletej L. i plnoletej L. ako aj možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom otca.

33. Tým, že odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie za obdobie od 01.09.2019 do 31.01.2020 vznikol nedoplatok na výživnom v sumách uvedených vo výroku rozhodnutia. Odvolací súd povolil tento nedoplatok otcovi splácať spolu s bežným výživným.

34. O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa § 52 C.m.p. v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 C.s.p.

35. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C. s. p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).